

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ
รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปี 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
A Study of Learning Achievement: An Academic Report Writing in Thai
for Communication of First-year Students,
Nakhon Ratchasima Rajabhat University
by Using the Collaborative Learning Theory

พิชญาวี ทองกลาง*

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปี 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา กลุ่ม P2 ในภาค การศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 72 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็น

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนการเขียนรายงานวิชาการและการนำเสนอผลงาน มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 17.17 คิดเป็นร้อยละ 85.83 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.17 คะแนนจาก แบบทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนน (\bar{x}) เท่ากับ 28.35 คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 32.13 คิดค่าความต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) ก่อนเรียนและหลังเรียนได้เท่ากับ 3.78 และเมื่อเปรียบเทียบ ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน คะแนนหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 32.13 คิดเป็นร้อยละ 80.31 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ตามที่ กำหนดไว้

การศึกษาคำความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.30 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 0.66 พิจารณาด้าน บรรยากาศ พบว่า บรรยากาศของการเรียนทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียน ความคิดเห็นอยู่ ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 59.70 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักศึกษาเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 56.90 และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

* อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

พบว่า การจัดการเรียนการสอนช่วยให้นักศึกษาร่างความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเองได้ ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 51.40

คำสำคัญ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ การเขียนรายงานวิชาการ

Abstract

This research aims to study the learning achievement through an application of the collaborative learning theory in the academic report writing lesson in the course, “Thai for communication” of 72 first-year students from Nakhon Ratchasima Rajabhat University, who studied in group P2 in semester two of the academic year 2016. The subjects were selected by group random sampling. The instruments used in the research consisted of collaborative learning lesson plans, achievement test, and questionnaire.

The result revealed that the students’ mean score (\bar{x}) in the academic report writing and presentation point was 17.17 or 85.83% with a standard deviation of 1.17. The pretest and the posttest mean scores were 28.35 and 32.13, respectively, with a margin of 3.78. The overall posttest score was significantly higher than the overall pretest point with a significance level of .05. The students’ learning achievement score 32.13 or 80.31%, was significantly higher than 80% or the defined criteria at a significance level of .05.

The students’ opinion towards collaborative learning was generally at high level with a mean score of 4.30 and a standard deviation of 0.66. In terms of classroom environment, it was found that classroom environment affected the students’ enthusiasm and attention at a high level with a percentage of 59.70. In terms of instructional activities, it found that class activities made the students understand much better at high level with a percentage of 56.90. Finally, instructional management was found to improve students’ understanding of the lesson at a high level with a percentage of 51.40.

Keywords: Learning Achievement, Report Writing, Collaborative Learning

บทนำ

รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร กำหนดให้จัดเรียนแบบรวมกลุ่มตั้งแต่ 2 ห้องเรียน นักศึกษาโดยเฉลี่ยประมาณ 60 – 100 คน ในแต่ละบทได้จัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้ปฏิบัติทั้งแบบรายบุคคลและแบบกลุ่ม ซึ่งในบทที่ 6 การเขียนรายงานวิชาการ ได้ให้นักศึกษาทุกคนได้จัดทำรายงานจำนวน 1 เรื่อง สามารถเลือกเรื่องจากความสนใจ ผลจากการจัดทำรายงานทำให้ได้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ได้แก่ วิธีการจัดพิมพ์ไม่ถูกต้องตามแบบฟอร์มที่กำหนดให้ การเลือกเรื่องส่วนมากเป็นเรื่องที่ซ้ำซ้อน ไม่มีการกำหนดโครงเรื่องจึงเกิดการซ้ำซ้อน

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 กรกฎาคม-ธันวาคม 2561 ISSN: 1513-4563

ของเนื้อเรื่อง เนื้อหาที่นำมาเสนอโดยส่วนมากคัดลอกมาจากอินเทอร์เน็ต ซึ่งไม่ได้เป็นการแสดงความรู้ ความคิดเห็นของนักศึกษา และการเขียนบรรณานุกรมไม่ถูกต้อง รวมทั้งไม่มีการอ้างอิงในเนื้อหา ซึ่งการเขียนรายงานควรเกิดจากการศึกษาหาข้อมูล ค้นคว้าวิจัย ที่มีระเบียบและวิธีการที่เป็นระบบ ใช้ภาษาที่เป็นวิชาการ (วลีรัตน์ ชาวลาปัญญาวงศ์ และสริน ดิษฐบรรจง, 2557 : 123)

จากปัญหาการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ ซึ่งกำหนดในรายวิชาให้นักศึกษาเขียนรายงานวิชาการได้อย่างถูกต้องนั้น ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นว่าการเขียนรายงานวิชาการเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะทำให้นักศึกษาใช้กระบวนการวางแผนและการทำงานอย่างระบบ ซึ่งกระบวนการวางแผนและการทำงานอย่างเป็นระบบนี้สามารถนำไปบูรณาการในการทำงานกับรายวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตรได้ แต่การเขียนรายงานเป็นเรื่องยากสำหรับการปฏิบัติแบบรายบุคคลจึงทำให้นักศึกษาเขียนรายงานวิชาการไม่ถูกต้องและส่งผลทำให้ได้คะแนนต่ำซึ่งเกิดจากปัญหาที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรใช้กระบวนการแบบกลุ่มมาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เพราะการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มจะช่วยกันเรียนรู้ ฟังพาก่ออกกันปรึกษากันได้อย่างใกล้ชิด มอบหมายหน้าที่รับผิดชอบ และมีปฏิสัมพันธ์การทำงานระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งกระบวนการทำงานแบบกลุ่มนี้จะส่งผลทำให้การเขียนรายงานวิชาการมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นได้

ทิตานา แคมมณี (2552 : 143 - 146) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม พร้อมทั้งสอน ฝึก และแนะนำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการทำงานกลุ่มที่ดีควบคู่ไปกับการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระตามวัตถุประสงค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดอย่างมีอิสระ ก็จะช่วยให้เกิดแนวปัญหาในด้านต่าง ๆ ได้ โดย David Johnson and Roger Johnson (Johnson and Johnson, 1994) นักคิดค้นสำคัญได้เผยแพร่แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยกล่าวว่าเรามักจะไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ส่วนใหญ่เรามักจะมุ่งไปที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนกับบทเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนเป็นมิติที่จะถูกละเลยหรือมองข้ามไป โดยมีผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นชัดเจนว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนต่อตนเอง ต่อโรงเรียน ต่อครูและต่อเพื่อนร่วมชั้นมีผลต่อการเรียนรู้มาก ซึ่งปรากฏในงานวิจัยของ จิรัชญา ทิซัตติ (2550), จุฑาภรณ์ กมลชัย วงศ์คำดี (2544), พัชรา สุนทรนนท์ (2544) และวาสนา ไตรวัฒน์งษ์ชัย (2543)

โดย จิรัชญา ทิซัตติ (2550) กล่าวว่า การร่วมมือของสมาชิกในกลุ่มจะขาดคนใดคนหนึ่งไปไม่ได้ แต่ละคนจะมีข้อมูลความรู้และมีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบอย่างเต็มความสามารถ จุฑาภรณ์ กมลชัย วงศ์คำดี (2544) กล่าวว่า การสอนแบบนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความรับผิดชอบ มีทักษะทางสังคมที่พึงประสงค์ในการอยู่ร่วมกันร่วมมือกันแก้ไขปัญหา มีสัมพันธภาพที่ดีและยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม พัชรา สุนทรนนท์ (2544) การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนที่น่าสนใจเพราะเป็นการเรียนแบบกลุ่ม ทำให้นักเรียนได้ฟังพาก่ออกกัน ในทางบวก และ วาสนา ไตรวัฒน์งษ์ชัย (2543) กล่าวว่า วิธีการเรียนแบบร่วมมือมีเป้าหมายของกลุ่มร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

จากปัญหาการสอนและการทบทวนงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือของ โดวิดจอห์นสัน (David Johnson) และโรเจอร์จอห์นสัน (Roger Johnson) (Johnson and Johnson. 1994) มาศึกษาการเขียนรายงานวิชาการของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เพราะทฤษฎีนี้เน้นให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้แบบพึ่งพาและเกื้อกูลกัน การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน ใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย และการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม ซึ่งจะส่งผลทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือจะเป็นแนวทางในแก้ปัญหาด้านการเขียนรายงานวิชาการของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อวิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. ทำให้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. ทำให้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด
4. ทำให้ทราบความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อวิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาที่เรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่ผู้วิจัยรับผิดชอบสอนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยการแบ่ง

นักศึกษาออกเป็นห้อง ทั้งหมด 3 ห้อง จากนั้นจับฉลากเลือกห้องเรียนมาจำนวน 1 ห้อง ได้กลุ่ม P2 มีนักศึกษาจำนวน 72 คน และนักศึกษาทุกคนในกลุ่ม P2 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2. การดำเนินการทดลอง

2.1 ชั้นเตรียม ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบร่วมมือของจอห์นสันและจอห์นสัน (1994) ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดจุดมุ่งหมายของบทเรียนทั้งทางด้านความรู้และทักษะกระบวนการต่าง ๆ

ขั้นที่ 2 กำหนดขนาดของกลุ่ม โดยกำหนดกลุ่มขนาดเล็ก จำนวน 4 คน เป็นขนาดที่เหมาะสมที่สุด

ขั้นที่ 3 กำหนดองค์ประกอบของกลุ่ม การจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มให้สมาชิกคลุกกันในด้านต่างๆ ทั้ง เพศ ความสามารถ ความถนัด โดยอาศัยเกณฑ์จากการแบบทดสอบกลางภาควิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร กำหนดสัดส่วนเก่ง ปานกลาง อ่อน ออกเป็น 1 : 2 : 1

ขั้นที่ 4 กำหนดบทบาทของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและมีส่วนในการทำงานอย่างทั่วถึง จึงมอบหมายบทบาทหน้าที่ในการทำงานให้ทุกคน ซึ่งบทบาทนั้นจะเป็นส่วนหนึ่งของงานอันเป็นจุดมุ่งหมายของกลุ่ม จัดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกแบบพึ่งพาอาศัยและเกื้อกูลกัน ได้แก่ บทบาทการเป็นผู้นำกลุ่ม ผู้เสนอผลงาน ผู้ตรวจสอบผลงาน และเลขานุการ

ขั้นที่ 5 จัดสถานที่ให้เหมาะสมในการทำงานและการมีปฏิสัมพันธ์กัน โดยจัดให้นักศึกษานั่งเป็นกลุ่มตามที่กำหนด

ขั้นที่ 6 จัดสาระหรืองานที่จะให้ผู้เรียนวิเคราะห์ และจัดแบ่งสาระหรืองานนั้นในลักษณะที่ให้ผู้เรียนแต่ละคนมีส่วนร่วมในการช่วยกลุ่มและพึ่งพากันในการเรียนรู้

2.2 ชั้นสอน ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ชี้แจงเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการทดลองให้ผู้เรียนทราบ

ขั้นที่ 2 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

ขั้นที่ 3 ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับการเขียนรายงาน

ขั้นที่ 4 ผู้สอนบรรยายเนื้อหา เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับการเขียนรายงาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Power Point

ขั้น 5 ผู้สอนให้ผู้เรียนวิเคราะห์ส่วนประกอบการเขียนรายงาน ทั้งจากเอกสารและเล่มรายงานที่ทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว

ขั้นที่ 6 จากนั้นปฏิบัติการเขียนบรรณานุกรมจากหนังสือและงานเขียนประเภทต่าง ๆ

ขั้นที่ 7 ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของการเขียนรายงานวิชาการ พร้อมทั้งร่วมกันอภิปรายรูปแบบการเขียนรายงาน การตั้งชื่อเรื่อง การเขียนบทนำเรื่อง การเรียบเรียงเนื้อเรื่อง และการเขียนสรุป

2.3 ชั้นกิจกรรม ประกอบด้วย 3 กิจกรรม ได้แก่ การนำเสนอชื่อเรื่องและการวางโครงเรื่อง รวบรวมข้อมูลและการลงมือเขียน และการตรวจสอบและการนำเสนอผลงาน ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 เรื่อง การนำเสนอชื่อเรื่องและการวางโครงเรื่อง

1. ผู้สอนชี้แจงเกี่ยวกับงานของกิจกรรมกลุ่ม รายละเอียดของงาน และขั้นตอนในการทำงาน ได้แก่ การเลือกเรื่อง การกำหนดขอบเขตและจุดมุ่งหมาย การแสวงหาข้อมูล และการวางโครงเรื่อง

2. อธิบายเกณฑ์การประเมินผลงาน เพื่อให้ผู้เรียนจะได้เข้าใจตรงกันว่าความสำเร็จของงาน อยู่ตรงไหน งานที่คาดหวังจะมีลักษณะอย่างไร เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดความสำเร็จของงานคืออะไร ดังนี้

2.1 การเสนอชื่อเรื่อง พิจารณาจาก ความแปลกใหม่ ทันสมัย ไม่ซ้ำซ้อน

2.2 การกำหนดขอบเขตและจุดมุ่งหมาย พิจารณาจากการกำหนดความมากมายของเนื้อหา และจุดมุ่งหมายสามารถบอกถึงประโยชน์ที่ผู้เขียนและผู้อ่านจะได้รับ

2.3 การแสวงหาข้อมูล พิจารณาจากแหล่งข้อมูลที่ค้นคว้าได้มาจากแหล่งใดบ้าง เช่น เอกสาร อินเทอร์เน็ต สัมภาษณ์ และอื่น ๆ

2.4 การวางโครงเรื่อง พิจารณาจากการเรียงลำดับของหัวข้อ และครอบคลุมเนื้อเรื่องทั้งหมด

3. อธิบายถึงความสำคัญและวิธีการพึ่งพาอาศัยและเกื้อกูลกัน อธิบายกฎเกณฑ์ ระเบียบ กติกา บทบาทหน้าที่ และระบบการให้รางวัลหรือประโยชน์ที่กลุ่มจะได้รับในการร่วมมือกันเรียนรู้

4. อธิบายถึงความสำคัญและวิธีการในการตรวจสอบความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่แต่ละคนได้รับ มอบหมาย โดยการสุ่มเรียกชื่อผู้เสนอผลงาน และการตรวจสอบผลงาน

5. ชี้แจงพฤติกรรมที่คาดหวัง โดยให้ผู้เรียนได้รู้อย่างชัดเจนว่าต้องการให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรม อะไรบ้าง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความคาดหวังต่อตนเอง และพยายามจะแสดงพฤติกรรมนั้นออกมา

6. จากนั้นกำหนดขนาดของกลุ่ม โดยกำหนดกลุ่มเป็นขนาดเล็ก จำนวนกลุ่มละ 4 คน ซึ่งเป็นขนาดที่เหมาะสมที่สุด การจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มโดยคละกันในด้านต่าง ๆ ทั้ง เพศ ความสามารถ ความถนัด โดยอาศัยเกณฑ์จากการแบบทดสอบกลางภาควิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร กำหนดสัดส่วนเก่ง ปานกลาง อ่อน ออกเป็น 1 : 2 : 1

7. กำหนดบทบาทของแต่ละคนในกลุ่ม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและร่วมมือในการทำงานอย่างทั่วถึง จึงมอบหมายบทบาทหน้าที่ในการทำงานให้ทุกคน ซึ่งบทบาทนั้นจะเป็นส่วนหนึ่งของงานอันเป็นจุดมุ่งหมายของกลุ่ม จัดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกแบบพึ่งพาอาศัยและเกื้อกูลกัน ได้แก่ บทบาท การเป็นผู้นำกลุ่ม ผู้เสนอผลงาน ผู้ตรวจสอบผลงาน และเลขานุการ

8. จัดสถานที่ให้เหมาะสมในการทำงานและการมีปฏิสัมพันธ์กัน โดยจัดให้นักศึกษานั่งเป็นกลุ่ม ตามที่กำหนด

9. จัดสาระหรืองานที่จะให้ผู้เรียนวิเคราะห์ และจัดแบ่งสาระหรืองานนั้นในลักษณะที่ให้ผู้เรียน แต่ละคนมีส่วนร่วมในการช่วยกลุ่มและพึ่งพากันในการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยเริ่มจากการเลือกเรื่อง ให้แต่ละกลุ่มเลือกเรื่องได้อย่างสร้างสรรค์ แปลกใหม่ และตรงตามความต้องการของกลุ่มมากที่สุด

10. เมื่อเลือกเรื่องเรียบร้อยแล้วภายในกลุ่มช่วยกันกำหนดขอบเขตและจุดมุ่งหมายของการเขียน รายงานเรื่องที่กำหนด

11. ในกลุ่มพิจารณาร่วมกันในการเลือกวิธีการแสวงหาความรู้ที่จะนำมาเขียนรายงานได้มากกว่า 1 แหล่ง

12. สุดท้ายร่วมกันกำหนดหัวข้อให้ครบถ้วนแล้ววางโครงเรื่องอย่างคร่าว ๆ รวมทั้งจัดลำดับความสำคัญของหัวข้อได้อย่างเหมาะสม

13. ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของการนำเสนอชื่อเรื่องและการวางโครงเรื่องร่วมกันภายในห้องเรียน

กิจกรรมที่ 2 เรื่อง รวบรวมข้อมูลและการลงมือเขียน

1. ผู้สอนชี้แจงเกี่ยวกับส่วนประกอบของรายงาน และขั้นตอนในการลงมือเขียน ได้แก่ การเขียนส่วนประกอบตอนต้น การเขียนส่วนเนื้อเรื่อง และการเขียนส่วนท้าย

2. อธิบายเกณฑ์การประเมินผลงาน เพื่อให้ผู้เรียนจะได้เข้าใจตรงกันว่าความสำเร็จของงานอยู่ตรงไหน งานที่คาดหวังจะมีลักษณะอย่างไร เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดความสำเร็จของงานคืออะไร ดังนี้

2.1 การเขียนส่วนประกอบตอนต้น พิจารณาจาก ปกนอก ปกใน คำนำ สารบัญ

2.2 การเขียนส่วนเนื้อเรื่อง พิจารณาจากการเขียนบทนำ เนื้อเรื่อง สรุป และการอ้างอิงในเนื้อหา

2.3 การเขียนส่วนท้าย พิจารณาจากการเขียนบรรณานุกรม

3. อธิบายถึงความสำคัญและวิธีการพึงพาอาศัยและเกื้อกูลกัน อธิบายกฎเกณฑ์ ระเบียบ กติกา บทบาทหน้าที่ และระบบการให้รางวัลหรือประโยชน์ที่กลุ่มจะได้รับในการร่วมมือกันเรียนรู้

4. อธิบายถึงความสำคัญและวิธีการในการตรวจสอบความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่แต่ละคนได้รับมอบหมาย โดยการสุ่มเรียกชื่อผู้เสนอผลงาน และการตรวจสอบผลงาน

5. ชี้แจงพฤติกรรมที่คาดหวัง โดยให้ผู้เรียนได้รู้อย่างชัดเจนว่าต้องการให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมอะไรบ้าง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความคาดหวังต่อตนเอง และพยายามจะแสดงพฤติกรรมนั้นออกมา

6. ผู้สอนชี้แจงการสืบค้นข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการได้มาของข้อมูล

7. ผู้เรียนค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งการฟัง การอ่าน การคิด การสำรวจ การสัมภาษณ์ หรืออื่น ๆ เน้นการเรียนรู้แบบโดยการแบ่งบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ

8. นำข้อมูลที่ได้จากแหล่งต่าง ๆ ของสมาชิกแต่ละคนมารวบรวมให้ครบถ้วนตามหัวข้อโครงเรื่องที่ได้กำหนดไว้ โดยการแลกเปลี่ยนและตรวจสอบข้อมูลซึ่งกันและกัน

9. จากนั้นนำข้อมูลมาเรียบเรียงให้เป็นภาษาทางการ โดยร่วมมือกันพิจารณาทั้งการใช้คำ และการแต่งประโยคให้ถูกต้อง

10. เมื่อพิจารณาการใช้คำและประโยคเรียบร้อยแล้ว สมาชิกในกลุ่มช่วยกันจัดพิมพ์รายงานให้ถูกต้องและครบถ้วนตามแบบฟอร์มการเขียนรายงาน

11. ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของการรวบรวมข้อมูลและการลงมือเขียนร่วมกันภายในห้องเรียน

กิจกรรมที่ 3 เรื่อง การตรวจสอบและการนำเสนอผลงาน

1. ผู้สอนชี้แจงเกี่ยวกับการตรวจสอบรายงาน ได้แก่ การเขียนส่วนประกอบตอนต้น การเขียนส่วนเนื้อเรื่อง และการเขียนส่วนท้าย
2. ผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับเทคนิคการนำเสนอผลงาน ได้แก่ การนำเสนอด้วยลายลักษณ์อักษร และการนำเสนอด้วยวาจา
3. อธิบายเกณฑ์การประเมินผลงาน เพื่อให้ผู้เรียนจะได้เข้าใจตรงกันว่าความสำเร็จของงานอยู่ตรงไหน งานที่คาดหวังจะมีลักษณะอย่างไร เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดความสำเร็จของงานคืออะไร โดยประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ โดยใช้วิธีการให้ผู้สอนและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน ดังนี้
 - 3.1 การนำเสนอด้วยลายลักษณ์อักษร ประกอบด้วย
 - 3.1.1 การเขียนส่วนประกอบตอนต้น จะพิจารณาจากการเขียนปกนอก ปกใน คำนำ สารบัญ
 - 3.1.2 การเขียนส่วนเนื้อเรื่อง พิจารณาจากการเขียนบทนำ เนื้อเรื่อง สรุป และการอ้างอิงในเนื้อหา
 - 3.1.3 การเขียนส่วนท้าย พิจารณาจากการเขียนบรรณานุกรม
 - 3.2 การนำเสนอด้วยวาจา ประกอบด้วยบุคลิกภาพ การออกเสียง ระยะเวลา และสื่อประกอบการนำเสนอ
 - 3.3 สมาชิกภายในกลุ่มวิเคราะห์กระบวนการทำงานและกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน โดยให้วิเคราะห์การทำงานของกลุ่มและพฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มมีโอกาสที่จะปรับปรุงส่วนบกพร่องของกลุ่มตนเอง
4. อธิบายถึงความสำคัญและวิธีการพึ่งพาอาศัยและเกื้อกูลกัน อธิบายกฎเกณฑ์ ระเบียบ กติกา บทบาทหน้าที่ และระบบการให้รางวัลหรือประโยชน์ที่กลุ่มจะได้รับในการร่วมมือกันเรียนรู้
5. อธิบายถึงความสำคัญและวิธีการในการตรวจสอบความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่แต่ละคนได้รับมอบหมาย โดยการสุ่มเรียกชื่อผู้เสนอผลงาน และการตรวจสอบผลงาน
6. ชี้แจงพฤติกรรมที่คาดหวัง โดยให้ผู้เรียนได้รู้อย่างชัดเจนว่าต้องการให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมอะไรบ้าง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความคาดหวังต่อตนเอง และพยายามจะแสดงพฤติกรรมนั้นออกมา
7. ผู้สอนชี้แจงเกี่ยวกับการตรวจสอบรายงาน ได้แก่ การเขียนส่วนประกอบตอนต้น การเขียนส่วนเนื้อเรื่อง และการเขียนส่วนท้าย
8. ผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับเทคนิคการนำเสนอผลงาน ได้แก่ การนำเสนอด้วยลายลักษณ์อักษร และการนำเสนอด้วยวาจา
9. แต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนการตรวจสอบรายงาน และให้ข้อเสนอแนะร่วมกัน
10. จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปแก้ไขให้ถูกต้อง แล้วนำไปเข้าเล่มรายงาน
11. จัดเตรียมการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน โดยกำหนดบทบาทหน้าที่แบบร่วมมือ ให้ทุกคนในกลุ่มได้มีส่วนร่วมในการนำเสนอผลงาน
12. นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนตามลำดับกลุ่มที่กำหนดไว้

13. พิจารณาการนำเสนอผลงานแต่ละกลุ่มร่วมกันภายในห้องเรียน
14. ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของการตรวจสอบและการนำเสนอผลงานร่วมกันภายในห้องเรียน

2.4 ชั้นประเมินผล ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ โดยใช้วิธีการให้ผู้สอนและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์กระบวนการทำงานและกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน โดยให้ผู้เรียนวิเคราะห์การทำงานของกลุ่มและพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มมีโอกาสที่จะปรับปรุงส่วนบกพร่องของกลุ่มตนเอง

ขั้นที่ 3 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ขั้นที่ 4 ประเมินจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปี 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยคิดค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สรุปตามตารางดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเขียนรายงานวิชาการ

จำนวน	คะแนนเต็ม	\bar{x}	SD.
72	20	17.17	1.17

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิเคราะห์จากรูปเล่มรายงานและการนำเสนอรายงานแบบกลุ่ม สรุปผลคะแนนการเขียนรายงานวิชาการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 17.17 คิดเป็นร้อยละ 85.83 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.17

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยคำนวณค่า *t* – test for dependent Samples

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนรายงานวิชาการรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การทดสอบ	<i>n</i>	คะแนนเต็ม	\bar{x}	<i>S.D.</i>	\bar{D}	<i>t</i>	<i>sig.</i>
ก่อนเรียน	72	40	28.35	2.81			
หลังเรียน	72	40	32.13	1.28	3.78	19.08*	0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ จำนวน 40 ข้อ คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนน (\bar{x}) เท่ากับ 28.35 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนน (\bar{x}) เท่ากับ 32.13 มีค่าความต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียนคิดเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนน (\bar{x}) เท่ากับ 3.78 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน คะแนนหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทำให้ผู้วิจัยวิเคราะห์ได้ว่า วิธีการเรียนรูปแบบนี้ จะทำให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่าง ๆ กันทั้งระดับสูง ปานกลางและต่ำได้พึ่งพาอาศัยกันในทางบวก จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนแตกต่างกันได้มาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยการแบ่งกลุ่มให้มีขนาดพอเหมาะ มีเป้าหมายของกลุ่มร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันในภาระงานที่แต่ละคนได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ทุกคนในกลุ่มจะได้ผลัดเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่ หมุนเวียนกันเป็นผู้นำและผู้ตาม ทำให้ผู้เรียนเกิดความรับผิดชอบ เกิดความรู้คู่คุณธรรม มีทักษะทางสังคมที่พึงประสงค์ในการอยู่ร่วมกัน ร่วมมือกัน แก้ไขปัญหา มีความสัมพันธ์ที่ดี ยอมรับฟังความคิดเห็น และเป้าหมายสูงสุดเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

ตอนที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ รายวิชาภาษาไทย เพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปี 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 80 โดยคำนวณค่า t - test for One Samples

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 80)

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	คะแนน ร้อยละ 80	\bar{x}	$S.D.$	t	$sig.$
หลังเรียน	72	40	32	32.13	1.28	317.99*	0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปี 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 80) โดยใช้ t -test for One Sample มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 32.13 คิดเป็นร้อยละ 80.31 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อวิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อวิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือ เพศชาย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ส่วนใหญ่มาจากสังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 81.94 รองลงมา คือ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 13.89

การศึกษาคำความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวนแบบประเมินทั้งหมด 72 ฉบับ ด้านบรรยากาศ พบว่า บรรยากาศของการเรียนทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้น

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเขียนรายงานวิชาการ

จำนวน	คะแนนเต็ม	\bar{x}	SD.
72	20	17.17	1.17

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิเคราะห์จากรูปเล่มรายงานและการนำเสนอรายงานแบบกลุ่ม สรุปผลคะแนนการเขียนรายงานวิชาการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 17.17 คิดเป็นร้อยละ 85.83 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.17

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยคำนวณค่า t - test for dependent Samples

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนรายงานวิชาการรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{x}	$S.D.$	\bar{D}	t	$sig.$
ก่อนเรียน	72	40	28.35	2.81			
หลังเรียน	72	40	32.13	1.28	3.78	19.08*	0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ จำนวน 40 ข้อ คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนน (\bar{x}) เท่ากับ 28.35 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนน (\bar{x}) เท่ากับ 32.13 มีค่าความต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียนคิดเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนน (\bar{x}) เท่ากับ 3.78 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน คะแนนหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

CIRC เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุดในด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ รองลงมาคือด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์เป็นลำดับสุดท้าย

จากผลการวิจัยทำให้ผู้วิจัยพบว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยผู้สอนจัดเตรียมอุปกรณ์การสอน แบบทดสอบ จัดบรรยากาศในห้องเรียนและจัดกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันสามารถให้เรียนร่วมกันได้ งานที่มอบหมายให้นักศึกษาจะมีกระบวนการวางแผนอย่างดีโดยอาศัยความร่วมมือของแต่ละคนในกลุ่ม และการประเมินผลของนักศึกษาพิจารณาจากผลงานของกลุ่ม นักศึกษาจะได้ใช้ความสามารถในการทำงานร่วมกัน มีความเข้าใจตรงกันถึงผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้น เมื่อเกิดปัญหาขึ้นผู้เรียนต้องรีบจัดการโดยเร็ว ผู้สอนจึงอยู่ในฐานะที่ปรึกษาคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ ติดตามและประเมินผลการเรียนของนักศึกษา จึงสอดคล้องกับ จุฑาภรณ์ กมลชัย วงศ์คำดี (2544) ที่กล่าวว่าการสอนแบบนี้เป็นวิธีการสอนที่ดีกว่าการสอนรูปแบบอื่น ทำให้ผู้เรียนเกิดความรับผิดชอบ โดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้คู่คุณธรรม ปลูกฝังความรับผิดชอบต่อ มีทักษะทางสังคมที่พึงประสงค์ในการอยู่ร่วมกัน ร่วมมือกันแก้ไขปัญหา มีสัมพันธภาพที่ดีและยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม สอดคล้องกับ พัชรา สุนทรนนท์ (2544) กล่าวว่าการเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนที่น่าสนใจเพราะเป็นการเรียนแบบกลุ่ม โดยจัดให้นักเรียนที่มีความแตกต่างกันทั้งความสามารถสูง ปานกลางและต่ำ ทำให้นักเรียนได้ฟังพาอาศัยกันในทางบวก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ วาสนา ไตรวัฒน์ธงชัย (2543) ที่กล่าวว่าในประเทศไทยการวิจัยในลักษณะนี้ยังมีน้อยมาก วิธีนี้จึงเป็นวิธีการเรียนที่ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนแตกต่างกันมาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยมีเป้าหมายของกลุ่มร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในภาระหน้าที่แต่ละคนได้รับมอบหมาย เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิเคราะห์การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนรายงานวิชาการ รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปี 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ ทำให้ผู้วิจัยสนใจจะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยทดลองใช้ในหัวข้ออื่น และทดลองใช้รูปแบบวิธีการสอนแบบอื่น

2. ผู้วิจัยท่านใดที่มีความสนใจในทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สามารถนำทฤษฎีดังกล่าวไปทดลองกับรายวิชาของตนเองได้ตามความเหมาะสมของกลุ่มตัวอย่าง และสามารถเลือกรูปแบบกระบวนการร่วมมือได้อย่างหลากหลาย

รายการอ้างอิง

- จุฑาภรณ์ กมลชัย วงศ์คำดี. 2544. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอบแบบกิจกรรม เอส ทีเอ ดี. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. 2556. การอ่านและการเขียนทางวิชาการ. กรุงเทพฯ: โอเดียน-สตรี.
- จิรัชญา ทิซัดดี. 2550. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ แบบ เอส ที เอ ดี (STAD) กับการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทศนา แคมมณี. (2552. ศาสตร์การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรา สุทรนนท์. 2544. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้คำและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วลีรัตน์ ขวาลปัญญาวงศ์ และสริน ดิษฐบรรจง. 2557. เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: คณะจารย์วิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- วาสนา ไตรวัฒน์ธงชัย. 2543. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ ตามวิธี เอส ทีเอ ดีกับวิธีการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิภาวรรณ อยู่เย็น. 2554. ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศึกษานิเทศก์. หน่วย. กรมสามัญศึกษา. 2537. รายงานการวิจัยการสร้างรายวิชาการคิดเป็น. กรุงเทพฯ: กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุมน อมรวิวัฒน์. 2533. สมบัติของการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสนประเสริฐ ปานเนียม. 2552. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่สอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC กับวิธีการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Johnson, D.W.; & Johnson, R.T. 1994. Learning Together and Alone : Cooperative and Individualistic Learning. 4th ed. Englewood Cliffs. New Jersey: Prentice Hall.